

فرهنگ و تمدن

علی ملکی

خبرنگار گروه سیاست

در میانه تحولات منطقه‌ای و جهانی، خط آتش کهنه میان دو کشور پاکستان و افغانستان جان تازه‌ای گرفته است. روزپنجشنبه ۶ شهریورماه (۱۴۰۴) بود که چندین حمله پهبادی در ولایت‌های «خوست»، «تنگرهار» و «کنر» افغانستان رخ داد که منجر به تخریب خانه‌ها و کشته

در جریان حمله به کابل، یک هواپیمای نظامی آمریکا در نزدیکی کابل سقوط کرد.

محمدرضا منافی: نباید برای حضور مجدد آمریکا در منطقه زمینه‌سازی کرد

محمدرضا منافی با اشاره به درگیری طولانی پاکستان با گروه تروریستی تی‌تی‌پی، تأکید می‌کند که افغانستان حتی در دولت‌های قبل هم متهم به پناه دادن به این گروه بوده و حملات پاکستان به خاک کابل ثبات و امنیت منطقه را تهدید می‌کند. این کارشناس مسائل پاکستان بر ضرورت مبارزه مشترک ایران، پاکستان و افغانستان با تروریسم و جلوگیری از بازگشت آمریکا به افغانستان تأکید دارد.

در دولت‌های قبل هم افغانستان متهم به حمایت از تی‌تی‌پی بود

محمدرضا منافی یادآور می‌شود که موضوع درگیری پاکستان با گروه تروریستی تی‌تی‌پی یا تحریک طالبان پاکستان موضوعی است که سال‌هاست پاکستان با آن درگیر بوده و به‌رغم اینکه پاکستان از یک ارتش و نیروی نظامی قدرتمند و یک دستگاه اطلاعات و امنیت ارتش به نام آی‌اس‌آی که بسیار گفته می‌شود نیروهای زبده و قدرتمندی دارد، توانسته از پس این گروه تروریستی برآید. این کارشناس مسائل پاکستان توضیح داد: «هر از گاهی شاهد هستیم که عوامل گروه تروریستی تی‌تی‌پی در جاهای مختلف پاکستان، به‌ویژه مناطق شمال و شمال‌غرب پاکستان که نزدیک‌تر به مرز افغانستان هستند، دست به عملیات تروریستی می‌زنند. نیروهای نظامی و نیروهای امنیتی پاکستان را هدف قرار می‌دهند. بنابراین تی‌تی‌پی همواره یک چالش مهم برای پاکستان بوده است.

به هر حال پاکستانی‌ها همواره این‌ها را رصد می‌کنند و ادعا می‌کنند که خاک افغانستان به یک محل امن و پناهگاه امن برای عوامل تی‌تی‌پی تبدیل شده و حکومت طالبان یا حکومت سرپرست افغانستان به آن‌ها پناه می‌دهد. پاکستان بارها حکومت افغانستان را متهم کرده: این اولین بار نیست که پاکستان حکومت افغانستان را متهم می‌کند. حتی در دوره‌های دولت‌های قبلی افغانستان، دولت حامد کرزای و دولت اشرف غنی، پاکستان همچنان افغانستان را متهم می‌کرد که به عوامل تروریستی تی‌تی‌پی پناه می‌دهد و اجازه می‌دهد آن‌ها در مخفی‌گاه‌هایی در این کشور پنهان شوند.

به هر حال، مبارزه پاکستان با تروریسم یک بحث است و احترام به تمامیت ارضی و حاکمیت یک کشور، بحث دیگری؛ هر دو بسیار حائز اهمیت هستند و باید مورد توجه قرار گیرند. پاکستان و افغانستان به‌عنوان دو کشور همسایه که هر دو همسایه مشترک افغانستان نیز هستند نیاز دارند مبارزاتی مشترک با تروریسم داشته باشند، زیرا تروریسم در واقع چالشی مشترک برای هر سه کشور است. در این منطقه، ایران، پاکستان و افغانستان بارها و بارها از سوی گروه‌های تروریستی مختلف که در همین منطقه فعالیت می‌کنند مورد حمله قرار گرفته و قربانی شده‌اند. اگر قرار است مبارزاتی جدی با گروه‌های تروریستی صورت گیرد صرف‌نظر از نام و هویت آن‌ها، چه تحریک طالبان باشد، چه عناصر داعش، چه گروه جیش‌الظلم یا هر گروه دیگر حاضر در این منطقه قطعاً نیاز به مبارزاتی مشترک است، زیرا ارتد این تروریست‌ها از مرزهای میان این کشورها که عرض کرم به‌سهولت امکان‌پذیر است. برای کنترل و مهار این تردها و مقابله با تحركات این تروریست‌ها، هر سه کشور به مبارزاتی مشترک نیاز مندند.»

پاکستان باید نگران بازگشت آمریکا به بگرام باشد

این کارشناس مسائل پاکستان معتقد است تضعیف ثبات و امنیت هر یک از کشورهای منطقه به ضرر کل منطقه است. او در این باره گفت: «در شرایط فعلی که دولت آمریکا زرمه‌هایی در باره بازگشت به افغانستان و پس گرفتن پایگاه نظامی بگرام بسیار حساس مطرح کرده است، افغانستان

«فرهیختگان» در گفت‌وگو با کارشناسان، تنش‌های اخیر افغانستان و پاکستان را بررسی می‌کند

در شب نا آرام کابل چه گذشت

در جریان حمله به کابل، یک هواپیمای نظامی آمریکا در نزدیکی کابل سقوط کرد.

و زخمی شدن غیرنظامیان شد. پاکستان به‌طور رسمی مسئولیت حمله را نپذیرفت؛ اما رسانه‌های محلی اعلام کردند پهبادهای آمریکایی مستقر در پایگاه‌های نظامی پاکستان عامل حمله بوده‌اند. کابل نیز سفیر پاکستان را فراخواند و اعتراض هیئت حاکمه را نسبت به نقض حریم سرزمینی افغانستان اعلام کرد. زد و خوردهای دیپلماتیک طرفین ادامه داشت تا اینکه روز چهارشنبه (۱۶ مهر ۱۴۰۴) اعضای تحریک طالبان پاکستان (تی‌تی‌پی) به مواضع ارتش این کشور در ایالت «خیبر پختونخوا» در

در جریان حمله به کابل، یک هواپیمای نظامی آمریکا در نزدیکی کابل سقوط کرد.

محمدرضا منافی: نباید برای حضور مجدد آمریکا در منطقه زمینه‌سازی کرد

نه تنها نباید از سوی کشورهای همسایه دچار تضعیف ثبات و امنیت شود، بلکه امروز نیازمند تقویت و حمایت است. اگر طبق آنچه ترامپ در ماه سپتامبر مطرح کرد تمایل داشته باشد دوباره به افغانستان برگردد و پایگاه بگرام را دوباره در اختیار بگیرد، حتی اگر پاکستانی‌ها روابط خوبی با آمریکا داشته باشند، در مجموع آن‌ها نیز بهایی خواهند پرداخت. هرچقدر خاک افغانستان نا امن شود و هرچقدر ثبات و امنیت افغانستان تضعیف شود، بدون تردید آسیب‌ها و تهدیدها از افغانستان متوجه کشورهای همسایه خواهد شد، از جمله ایران و پاکستان.

لذا اقدامی که پاکستان علیه افغانستان انجام داده، صرفاً اقدام علیه یک کشور نیست؛ این اقدام می‌تواند علیه امنیت و ثبات منطقه باشد.»

پاکستان به امنیت مرزهایش با ایران هم توجه کند

منافی در ادامه با تأکید بر اینکه این اقدام قطعاً باعث عقبگرد روابط خواهد شد، گفت: «افغانستان امروز با مشکلات عدیده‌ای مواجه است. به هر حال، یک حکومت سرپرست دارد که هنوز به رسمیت شناخته نشده و تا امروز تنها روسیه به‌طور رسمی آن را به رسمیت شناخته است. این کشور با مشکل بازگشت مهاجران از سوی ایران و خود پاکستان مواجه است که به هر حال خود یک چالش است و با چالش‌های امنیتی و اقتصادی مواجه است. افغانستان در چنین شرایطی باید درک شود. نمی‌توان از افغانستان با یک حکومت سرپرست که نیروی نظامی و امنیتی چندان منسجمی ندارد، انتظار داشت که با یک گروه تروریستی بسیار پرسابقه و نسبتاً قوی مثل تحریک طالبان، حتی اگر در خاک افغانستان هم حضور داشته باشند، به سادگی مقابله و بر خوردد کند. حکومت سرپرست افغانستان در صورتی در این زمینه موفق خواهد بود که پاکستان دست همکاری بدهد و با افغانستان برای مبارزه مشترک با تروریسم همکاری کند؛ نه تنها برای مبارزه با تحریک طالبان پاکستان، بلکه برای مبارزه با داعش. داعش به مراتب پتانسیل خطرناک‌تری نسبت به تحریک طالبان پاکستان برای کل منطقه دارد. اگر چه داعش برای مدتی به شدت تضعیف شد، اما نباید فراموش کرد که بذرها و ریشه‌های داعش همچنان در خاک منطقه وجود دارد و اگر این بذرها و ریشه‌ها دوباره سر برآورند، برای کل منطقه تهدید بسیار جدی خواهند بود. لذا پاکستان هم باید با افغانستان و ایران دست همکاری بدهد تا مبارزه مشترک با تروریسم انجام شود. خود ایران نیز از مرزهای پاکستان بارها و بارها دچار آسیب و حمله شده است و اگر پاکستان ادعا می‌کند واقعاً دنبال مبارزه با تروریسم است، بهتر است فکری هم به حال مرزهای مشترکش با ایران بکند، زیرا هر از گاهی، متأسفانه، از داخل خاک پاکستان حملاتی علیه خاک ایران انجام می‌شود.»

نباید داستان حضور آمریکا در منطقه تکرار شود

منافی در پایان تأکید کرد اقدامی که پاکستان انجام داد و حمله به برخی نقاط و مواضع کابل به‌عنوان پایتخت افغانستان، نه تنها تمامیت ارضی و حاکمیت افغانستان را زیر سؤال برده، بلکه روابط خود با افغانستان را نیز می‌تواند به شدت تیره و تار کند. وی توضیح داد: «این اقدام می‌تواند واکنش‌های متقابل داشته باشد و از جانب کشورهایی مثل چین یا روسیه مورد نکوهش قرار گیرد. این اقدام اهمیت بیشتری پیدا می‌کند؛ چراکه زرمه‌های ورود آمریکا به افغانستان وجود دارد. در چنین شرایطی، تمام کشورهای منطقه باید جمع شوند و به تثبیت و تقویت حاکمیت، ثبات و امنیت افغانستان کمک کنند و اجازه ندهند که داستان حضور نظامی و امنیتی آمریکا در منطقه یک بار دیگر تکرار شود.»

شمال‌غرب پاکستان یورش برده و ۱۱ نیروی امنیتی را کشتند. اسلام آباد به کرات کابل را متهم به میزبانی از اعضای این گروه کرده و مدعی است که تی‌تی‌پی از خاک افغانستان برای حمله به مواضع پاکستان استفاده می‌کند. اگرچه کابل این ادعا را رد کرد؛ اما برای پاکستان کافی نبود و یک روز بعد (پنجشنبه) کابل تحت حملات هوایی ارتش پاکستان قرار گرفت. دو هدف این حملات یک وسیله نقلیه در حال حرکت و یک ساختمان بود که مقامات ارشد تحریک طالبان را هدف قرار دادند. منابع رسمی

در جریان حمله به کابل، یک هواپیمای نظامی آمریکا در نزدیکی کابل سقوط کرد.

بهرام زاهدی: برندهٔ نبرد افغانستان و پاکستان، هند است

بهرام زاهدی معتقد است تنش‌های اخیر میان پاکستان و طالبان نتیجه درگیری‌های طولانی مرزی و فعالیت گروه تحریک طالبان پاکستان است. او تأکید می‌کند که هند بیشترین بهره را می‌برد، آمریکا و پاکستان در تعامل هستند و احتمال ارتباط این حمله با باز پس‌گیری پایگاه بگرام در افغانستان وجود دارد. پکن و تهران نقش میانجی دارند و ادامه تنش برای پاکستان نوعی «بازی با آتش» محسوب می‌شود.

حمله ناگهانی با پاسخ به تحرکات قبلی؟

بهرام زاهدی معتقد است برای بررسی تنش‌های اخیر پاکستان و طالبان باید حداقل دامنه چهار ساله را در نظر بگیریم. او در این باره توضیح داد: «در این چهار سالی که طالبان به قدرت رسیده است، منازعات مرزی بارها میان آنان و پاکستان رخ داده؛ یعنی نزاع مرزی بین امارت اسلامی افغانستان که نام رسمی افغانستان پس از آمدن طالبان است، با کشور پاکستان. این دو کشور در مرز، درگیری‌های جزئی داشته‌اند و چند بار هم دولت پاکستان اقدام به بمباران هوایی مناطقی در افغانستان کرده است، با این بهانه که گروه تحریک طالبان پاکستان (تی‌تی‌پی) در برخی مناطق افغانستان مستقر هستند و جاهایی را در اختیار دارند. تی‌تی‌پی نیز در دو ایالت پاکستان، به‌ویژه خیبر پختونخوا و بلوچستان و بعضاً در دیگر ایالت‌ها، با ارتش و پلیس پاکستان درگیری‌هایی داشته است. در ایام اخیر نیز شاهد حملاتی از سوی تی‌تی‌پی به مقرهای ارتش پاکستان در شمال این کشور بودیم و به نوعی می‌توان گفت این حملات ناظر به درگیری‌های قبلی میان تی‌تی‌پی و ارتش پاکستان است که پاکستان مدعی است برخی مناطق افغانستان را در اختیار دارند و افغانستان همواره این ادعا را تکذیب کرده است.»

رد پای آمریکا

زاهدی ضمن یادآوری افزایش همراهی پاکستان با دولت آمریکا طی دو تا سه ماه اخیر گفت: «یکی از علل آن مسائل مربوط به افغانستان است؛ به‌گونه‌ای که پاکستان چرخ‌سبیز آمریکا را برای اقداماتی که می‌خواهد در افغانستان انجام دهد، دریافت کند. البته با توجه به منازعات قدیمی و عمیقی که بین هند و پاکستان وجود دارد، پاکستان همیشه احساس کرده باید به آمریکا متکی باشد و به چین نیز همین‌طور، زیرا چین با هند مشکلاتی دارد و پاکستان نیز با هند مشکلاتی دارد. بنابراین پاکستان توانسته نوعی تناسب در روابط خارجی میان چین و آمریکا برقرار کند و از هر دو کمک دریافت کند. به موضوع افغانستان، پاکستان نیاز به حمایت آمریکا را احساس می‌کرد که به نظر می‌رسد این موضوع در آمدوشده‌های چند ماه اخیر دنبال شده است. آمریکا نیز همان‌طور که آقای ترامپ گفته بود، خواستار بگرام بود، اما افغان‌ها پاسخ دادند که چنین چیزی هرگز امکان‌پذیر نیست. به نوعی حتی کار نیابنی از سوی آمریکایی‌ها توسط پاکستان محتمل است، اما به هر حال بهانه پاکستان گروه تحریک طالبان پاکستان است و مناطقی که آن‌ها معتقدند تی‌تی‌پی در افغانستان در اختیار دارد.»

هند بیشترین تأثیر را می‌گیرد

زاهدی با اشاره به اینکه هند بیشترین تأثیر را از این مسائل می‌گیرد، افزود: «هند و پاکستان در افغانستان همیشه با یکدیگر رقابت داشته‌اند، مانند دیگر موضوعاتی که میان این دو کشور متصور است. در این چهار سال طالبان برخلاف برخی پندارها و اتهام‌هایی که به آن‌ها زده می‌شد، نیروی نیابتی پاکستان نبود و مقابل پاکستان هیچ‌گاه به شکل نیرویی حرف‌شمنو عمل نکرد و تلاش کرد استقلال خود را در برابر پاکستان حفظ کند.

هندی‌ها از این وضعیت امید پیدا کردند و به تدریج تعاملات خود را گسترش دادند. دعوت از زمر خان متقی به هند نیز پیش از این تحولات صورت پذیرفته بود و خود اتفاق در زمان حضور امیر خان متقی در هند رخ داد. اما بدون شک

در جریان حمله به کابل، یک هواپیمای نظامی آمریکا در نزدیکی کابل سقوط کرد.

در جریان حمله به کابل، یک هواپیمای نظامی آمریکا در نزدیکی کابل سقوط کرد.

در جریان حمله به کابل، یک هواپیمای نظامی آمریکا در نزدیکی کابل سقوط کرد.

وژنوسلا» را به او بدهند. کمیته صلح نوبل به نحوی عمل کرده که از خودت وجهه یک نهاد تبلیغاتی در جهت تأمین منافع سیاسی غرب را ساخته است. در راستای همین کمپین تبلیغاتی است که فقط اپوزیسیون کشورهای مقابل غرب شایسته دریافت جوایز پرطمطراق نظیر نوبل و برخی جوایز فرهنگی و سینمایی شناخته می‌شوند! اقدامات بزرگی همچون حرکت ۴۰ کشتی در قالب کاروان صمود برای رساندن شیرخشک به کودکان غزه نادیده گرفته می‌شود.

بازاریابی به سبک نوبل

انتخاب ماچادو از چند منظر برای کمیته برگزاری نوبل کلیدی بود. اولین منظر، امتناع از دادن جایزه به ترامپ بود، نه برای حفظ اعتبار کمیته‌ای که پیش‌تر به چهره‌هایی مانند شسیمون پرز با سابقه جنایات جنگی جایزه داده است، بلکه برای نگه داشتن ترامپ در یک بازی انتظار و تبلیغ بیشتر برای نوبل. ترامپ که از زمان بازگشت به کاخ سفید در ژانویه ۲۰۲۵ جایزه نوبل را به تیر اخبار تبدیل کرده بود باعث شد تا توجهات بیشتری به این جایزه معطوف شده و بیشتر از گذشته جدی گرفته شود. کمیته که تصمیمش را پیش از آتش‌پس غزه نهایی کرده بود با ندادن جایزه همچنان ترامپ را تشنه نگه داشت. کمیته نوبل با این تاکتیک تمایل ترامپ به جایزه را به ابزاری برای شهرت خود تبدیل کرد. اگر جایزه را می‌دادند، موج توجهات به نوبل بر اتفاقات جهان فروکش می‌کرد؛ اما حالا ترامپ حداقل یک سال دیگر برای دریافت جایزه کار تبلیغاتی می‌کند که به نفع نفوذ جهانی نوبل است.

در جریان حمله به کابل، یک هواپیمای نظامی آمریکا در نزدیکی کابل سقوط کرد.

پاکستان اعلام کردند که «نورولی محسود»، امیرکل تحریک طالبان پاکستان، ترور شد. رسانه‌های پاکستان از کشته شدن دست‌کم ۳۰ تروریست به عنوان انتقام حملات اخیر به نیروهای امنیتی پاکستان خبر دادند.

در ادامه طی گفت‌وگو با بهرام زاهدی، کارشناس مسائل افغانستان و محمدرضا منافی، کارشناس مسائل پاکستان به بررسی ابعاد و پیامدهای تحولات کابل – اسلام آباد پرداخته‌ایم که مشروح آن را از نظر می‌گذرانید.

در جریان حمله به کابل، یک هواپیمای نظامی آمریکا در نزدیکی کابل سقوط کرد.

در جریان حمله به کابل، یک هواپیمای نظامی آمریکا در نزدیکی کابل سقوط کرد.

در جریان حمله به کابل، یک هواپیمای نظامی آمریکا در نزدیکی کابل سقوط کرد.

در جریان حمله به کابل، یک هواپیمای نظامی آمریکا در نزدیکی کابل سقوط کرد.

این موضوع برای هندی‌ها یک فرصت است و آن‌ها می‌کوشند روابط خود با افغانستان را گسترش دهند. اخباری که جسته و گریخته منتشر می‌شود، از دیدار وزیر خارجه افغانستان، یعنی امیر خان متقی، باوزیر خارجه هند حکایت دارد؛ خبرهایی که نشان می‌دهد هند قول‌های زیادی برای بازگشایی سفارت خود در کابل داده و همچنین قول تکمیل پروژه‌های عمرانی مربوط به چند سال قبل را که دولت هندوستان آن‌ها را کرده بود، داده است. بنابراین، اثر چشمگیر و جدی اتفاقات میان پاکستان و افغانستان بر هند است. سایر کشورها از جمله چین، ایران، روسیه و کشورهای آسیای مرکزی، به شکل شدید از روابط میان پاکستان و افغانستان تأثیر نمی‌گیرند، مگر اینکه کار به جنگ بزرگی بکشد. جنگ بزرگ طبیعتاً بحران‌های اجتماعی و اقتصادی ایجاد می‌کند و سرریز مهاجران و آوارگان را به همراه دارد، اما به نظر بعید است کار به آنجا برسد. در شرایط کنونی، تنها هند است که فرصت بسیار خوبی برای افزایش روابط خود با افغانستان می‌بیند و شاید مانند روسیه و چین، حتی در مسیر به رسمیت شناختن امارت اسلامی قدم بردارد.»

پکن – تهران وبگرام

زاهدی در ادامه اشاره می‌کند که پکن و تهران به عنوان میانجی و با رفتاری ریش‌سفیدانه و کدخدامشانه بین پاکستان و افغانستان عمل کردند و اکنون نیز اگر ذهنیت به این سمت برود که این اتفاقات به بگرام مرتبط است، احتمالاً بیش از پیش تلاش خواهند کرد میانجی‌گری کنند. این کارشناس مسائل افغانستان افزود: «به دلیل اینکه هر دو کشور روابط عمیقی با پاکستان دارند و ماجرای بگرام نیز اثبات صددرصدی ندارد، نمی‌توان به شکل قطعی نتیجه گرفت. با این حال می‌توان از شواهد و قران حدس زد ماجرای ارتباط با بگرام نیست و دو کشور را فعال می‌کند. اما همان‌طور که عرض کردم، به دلیل روابط عمیقی که با پاکستان دارند، طرف افغان را بعید است که جدی بگیرند و بیشتر سعی می‌کنند منازعه را کاهش داده و دو طرف را به سمت روابط پایدار و مصالحه‌جویانه سوق دهند.»

تنش‌ها تا چندماه دیگر ادامه خواهد داشت

زاهدی معتقد است تباد آتش میان پاکستان و افغانستان تا چندماه آینده ادامه خواهد داشت. اما این به معنای جنگ حداکثری نیست. او در این باره توضیح داد: «پاکستان در این چند ماه خیز برداشت و آموذشده‌های فراوان میان مقامات نظامی و سیاسی کلان آمریکایی از جمله شخص ترامپ با مقامات نظام‌سیاسی پاکستان صورت پذیرفت. با این حال همه احتمالات باید مد نظر قرار گیرد. جنگ بزرگ حداکثری می‌تواند هزینه‌زا باشد و حتی اقدامات فعلی مانند بمباران مواضع، می‌تواند باعث گسترش آشوب و حملات نقطه‌ای از سوی گروه‌هایی شود که در خود پاکستان حضور دارند و نگاه همراهی ایدئولوژیک با طالبان افغانستان دارند؛ مشخصاً گروه تحریک طالبان پاکستان (تی‌تی‌پی). این وضعیت می‌تواند حملات را افزایش دهد و دولت پاکستان کنترل برخی مناطق را از دست بدهد.

گروه تحرک طالبان پاکستان با طالبان افغانستان روابط قومی و ایدئولوژیک نزدیکی دارد و این علقه‌ها میان آن‌ها وجود دارد. چیزی که طالبان افغانستان همواره انکار کرده، این است که آن‌ها در داخل افغانستان مقر یا کمپ‌هایی داشته باشند که برخلاف تعهد افغانستان در رابطه با عدم استفاده از خاک خود علیه کشور دیگر است. افغان‌ها هرگز چنین مسئله‌ای را نپذیرفته‌اند و پاکستان نیز ادله محکمه‌بسیسندی برای آن ارائه نکرده است. با این حال به دلیل قربات‌های فرهنگی و قومی، جنگ میان پاکستان و افغانستان می‌تواند تی‌تی‌پی و حتی دیگر پشتون‌ها را در داخل پاکستان علیه کلیت نظامی و امنیتی آن کشور فعال کند. بنابراین برای پاکستان نیز این مسئله نوعی بازی با آتش است.»

در جریان حمله به کابل، یک هواپیمای نظامی آمریکا در نزدیکی کابل سقوط کرد.

در جریان حمله به کابل، یک هواپیمای نظامی آمریکا در نزدیکی کابل سقوط کرد.

در جریان حمله به کابل، یک هواپیمای نظامی آمریکا در نزدیکی کابل سقوط کرد.

در جریان حمله به کابل، یک هواپیمای نظامی آمریکا در نزدیکی کابل سقوط کرد.

هدف دوم از انتخاب ماچادو فرار از خشم ترامپ بابت نگرفتن جایزه بود. او که در گذشته از ماچادو و خوان گونزالس (رهبر مخالفان ونزوئلا) حمایت‌کرده بود پس از این انتخاب وی پست سابق خود دوباره او را بازنشر داده است. ترامپ در این پست ماچادو و گونزالس را صدای مردم ونزوئلا خوانده و گفته بود آن‌ها نباید آسیب ببینند. در مقابل ماچادو نیز حمایت‌های بیشتر ترامپ را مطالبه کرده است. با وجود این رفت و برگشت‌ها ترامپ نمی‌تواند به صورت مستقیم ماچادو را تخریب کرده و یا دادن جایزه به او را زیر سؤال ببرد چون حمایت قبلی‌اش زیر سؤال می‌رود. نوبل با این انتخاب، بدون دادن جایزه به ترامپ، او را در جایگاه حامی برنده جایزه نگه داشت و از تنش مستقیم با او پرهیز کرد. با این حال، استیون چونگ، سخنگوی کاخ سفید، در ایکس نوشت: «کمیته نوبل سیاست را بر صلح ترجیح داد. رئیس‌جمهور ترامپ برای پایان جنگ‌ها و نجات جان‌ها تلاش می‌کند و قلبی انسان‌دوست دارد.» این واکنش، ناراحتی ترامپ را نشان داد که به صورت غیر مستقیم از تریبون کاخ سفید بروز پیدا کرد؛ اما او مستقیماً علیه ماچادو موضع نگرفت.

هدف سوم کمیته برگزاری نوبل از این انتخاب استفاده از جایزه برای مشروعیت‌بخشی به فشارهای آمریکا علیه ونزوئلا بود. در حالی که تهدیدات نظامی ترامپ علیه کاراکاس شدت گرفته نوبل با این جایزه برای تنش‌های آتی، که آمریکا علیه ونزوئلا در دستور کار دارد مشروعیت‌بخش کرده است. نوبل، بسا این حرکت بار دیگر خود را به ابزاری برای توجیه مداخلات آتی آمریکا تبدیل کرده است.